

Milost, láska a společenství (2K 13,13)

Texty na tento týden: 2K 8,9; Ř 16,20; 1J 4,8–11; 2K 13,11; Fp 2,1.2; Ga 4,4–6

Které klíčové prvky opakuje Pavel v závěru dopisu? Proč to opakování?

Jak rozumíš termínu „milost“? Proč je tak důležitá?

Jakou roli hraje v našem spasení láska?

K čemu je nám dobré „společenství“?

Pavel v závěru dopisu jmenuje všechny osoby Boží Trojice? Proč to dělá?

Základní verš

„Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.“ (2K 13,13)

Pavel uzavírá 2. list Korintským tím, že znovu zdůrazňuje klíčové prvky, kterým se ve svých dopisech věnuje. Dělá to prostřednictvím pěti imperativů (příkazů) ve 2K 13,11.

První imperativ „*žijte v radosti*“, připomíná dřívější texty v jeho dopisech.

Druhý imperativ, „*napravujte své nedostatky*“, je překladem řeckého slova *katartizó*, které se objevuje zde a v 1K 1,10.

Třetí imperativ, „*povzbuzujte se*“, je dokončením myšlenky z úvodu dopisu (2K 1,3–7). Pavel začíná a končí svůj druhý dopis povzbuzením. Přijímáme Boží povzbuzení, abychom povzbuzovali i jiné (2K 1,4.6).

Čtvrtý a pátý imperativ, „*budte jednomyslní*“ a „*pokojní*“ (2K 13,11), jsou výzvou k jednotě. Právě taková atmosféra radosti, duchovního uzdravení, vzájemné podpory, jednoty a pokoje vytváří prostor pro přítomnost „Boha lásky a pokoje“ (2K 13,11). Takový stav je přímým ovocem působení trojjediného Boha v srdci člověka.

Milost, láska a společenství jsou výsledkem toho, co pro nás koná trojjediný Bůh. Tyto tři základní charakteristiky křesťanského života vytvářejí a upevňují atmosféru, v níž je citelně přítomen Bůh.

Osnova lekce

Závěrečná lekce shrnuje klíčová témata obou listů ve světle závěrečného trojičního požehnání (2K 13,13). Ukazuje nám harmonickou spolupráci Otce, Syna a Ducha svatého na naší záchraně a při budování církevního společenství.

- 2K 13,13; 8,9: Milost Pána Ježíše Krista (neděle)
- 2K 13,13; Ř 8,37–39: Boží láska (pondělí)
- 2K 13,11: Bůh lásky a pokoje (úterý)
- 2K 13,13: Přítomnost Ducha svatého (středa)
- 2K 13,13; Ga 4,4–6: Součinnost Trojice v plánu naší záchrany (čtvrtek)

Neděle 20. září

Ježíšova milost

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. (2K 13,13)

Bůh pokoje brzo srazí satana pod vaše nohy. Milost Ježíše, našeho Pána, buď s vámi. (Ř 16,20)

Milost našeho Pána Ježíše Krista buď s vámi, bratři. Amen. (Ga 6,18)

Zopakujme si ještě jednou, co je to „milost“? Kdo se toho ujme?

Proč Pavel ve svých listech tak často píše o „Milosti Pána Ježíše Krista“?

Pavel přáním „milosti“ svůj list otevírá i uzavírá. Co ho k tomu vede?

Co díky milosti získáváme a co naopak ztrácíme?

Pavel píše: „Milost ... buď s vámi.“ Jak tomu rozumíš?

Myslíš, že milost potřebujeme i my? Proč?

Osobní studium

Je inspirující sledovat, jak Pavel v závěru 2. listu Korintským opět připomíná Ježíšovu milost, stejně jako to v jeho úvodu (2K 1,2; 2K 13,13). Zmínkou o milosti svůj dopis otevírá i uzavírá. Jak jsme si všimli již na začátku tohoto čtvrtletí, Pavel nedokázal přestat myslet na Ježíše a mluvit o něm.

„Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli“ (2K 8,9).

Jak obdivuhodná a neodolatelná je Ježíšova milost. Opustil nesmírné bohatství své věčné nebeské existence a stal se chudým. Kráčel po prašných cestách starověké Galileje. „A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži“ (Fp 2,7.8). Udělal to proto, abychom my „zbohatli“ – abychom získali možnost být s ním v nebi. Pro nás, kteří známe jen svět poznamenaný hříchem, smrtí a utrpením, je nesmírně náročné představit si, co pro Ježíše znamenalo opustit nebeskou slávu, přijít sem a obětovat za nás svůj život.

Přečti si Ř 16,20; Ga 6,18; Fp 4,23 a 1Te 5,28. Jak důležité poselství se nachází v těchto textech?

Fp 4,23: Milost Pána Ježíše Krista buď s vámi.

1Te 5,28: Milost našeho Pána Ježíše Krista buď s vámi.

Pavel se ve svých listech velmi často zmiňuje o Ježíšově milosti. Mezi nejkrásnější výroky patří slova z listu Římanům: „Proviněním toho jediného, totiž Adama, mnozí propadli smrti; oč spíše zahrnula mnohé Boží milost, milost darovaná v jediném člověku, Ježíši Kristu“ (Ř 5,15). Ti, kteří přijmou tuto milost, „budou vládnout v životě věčném skrze jednoho jediného, Ježíše Krista“ (Ř 5,17). Podobně jako v 2. listu Korintským, i ostatní své listy Pavel začíná a končí zmínkou o Ježíšově milosti (Ř 1,7; Ř 16,20; 1K 1,3; 1K 16,23; Ga 1,3; Ga 6,18; Fp 1,2; Fp 4,23). Toto téma ho zaměstnávalo a přál si, aby stejným způsobem naplňovalo i mysl věřících v Korintu.

Toto si Pavel přál pro všechny sbory. Všimněme si, co říká Efezským: „*Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista*“ (Ef 6,24). Chtěl by pro nás něco méně než právě takovou lásku k Ježíši? Zcela jistě ne. Vždyť jeho největší touhou bylo, „*aby se milost ve mnohých hojně rozmáhala*“ (2K 4,15) a stala se pro ně dostatečnou, tak jako byla pro něj (2K 12,9).

Aplikace

Zkus se zamyslet nad Boží milostí k tobě z tohoto pohledu: Co by sis ve skutečnosti zasloužil za všechna svá slova a činy? A co ti místo toho ve své nesmírné milosti nabízí Bůh?

Pondělí 21. září

Boží láska

Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. ³⁸Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ³⁹ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. (Ř 8,37–39)

O čem všem Pavel píše, že nás to „nedokáže odloučit od lásky Boží“?

Myslíš, že je něco, co to dokáže? Proč?

Pavel píše o „milosti Pána Ježíše Krista“. Proč ji spojuje právě s Ježíšem?

Proč Pavel zmiňuje „lásku Boží“?

Co je největším důkazem toho, že „Bůh je láska“?

Jakou roli hraje v našem životě „přítomnost Ducha svatého“?

Proč k pochopení Boží povahy potřebujeme pomoc kompletní „Boží trojice“?

Osobní studium

„Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi“ (2K 13,13). Těmito slovy Pavel uzavírá svůj druhý dopis. Všimněme si, že tři osoby Trojice uvádí v pořadí: Syn, Otec a Duch svatý. Právě díky společnému působení všech tří osob Božství můžeme hlouběji porozumět Boží povaze a všemu, co pro nás vykonal.

Přečti si J 3,16.17; Ř 8,37–39 a 1J 4,8–11. Co nám tyto pasáže říkají o Boží lásce?

J 3,16.17: Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. ¹⁷Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.

1J 4,8–11: Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. ⁹V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život. ¹⁰V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy. ¹¹Milování, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat.

Text 1J 4,8 říká, že „Bůh je láska“. Láska je Boží podstatou, základní Boží vlastností. Jan zdůrazňuje, že pravou lásku poznáváme podle toho, že Bůh obětoval svého jediného Syna pro naši záchranu (J 3,16). Bůh vyslal Ježíše na záchranou misi (J 3,17), která byla klíčovou součástí plánu spasení (Sk 3,20.21; 1J 4,10.14). Sám Ježíš v evangeliích opakovaně mluví o Otci jako o tom, kdo ho poslal (Mt 10,40; Mk 9,37).

Pavel v pozoruhodném prohlášení říká: „Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní“ (Ř 5,8). Odlesk Boží lásky můžeme vidět v krásném vztahu mezi manžely, v lásce rodičů k dětem, v upřímném přátelství a podobně. Boží láska je však zjevná i v přírodě. V knize *Cesta k vnitřnímu pokoji* čteme: „Bůh je láska. Dosvědčuje

to každý květ a každé stéblo trávy. Ptáci svým zpěvem svědčí o Boží laskavé péči. Květy, které naplňují vzduch vůní, stejně jako vysoké stromy v lese nám připomínají, že Bůh chce, aby jeho děti byly šťastné.“ (SC 10; CVP 10)

Nic však není přesvědčivější než to, že Bůh dal Ježíše jako oběť za naše hříchy. Když pochopíme, že Bůh nás tak velmi miloval, že poslal Ježíše, aby za nás položil svůj život, bude to mít hluboký vliv na náš vlastní život: *„Podle toho jsme poznali, co je láska, že on za nás položil život. A tak i my jsme povinni položit život za své bratry.“* (1J 3,16)

Pavlovou touhou bylo, aby věřící v Korintu žili v jednotě. Uvědomoval si však, že bez lásky žádná jednota není možná. Proto jim zdůrazňoval, že *„láska buduje“* (1K 8,1) a že bez lásky je všechno zbytečné a prázdné (1K 13,1–3). Všechno naše jednání má tedy vycházet z lásky (1K 16,14) – z lásky, která je odrazem a rozšířením té Boží.

Aplikace

Jak by se změnilo evangelium, kdyby Ježíš nebyl plně a věčně Bohem?

Úterý 22. září

Bůh lásky a pokoje

Nakonec, bratři: žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. Pozdravte jedni druhé svatým políbením. (2K 13,11)

K čemu vybízí Pavel věřící v Korintu?

Má to nějakou souvislost s vírou v Boha, který nabízí lásku a pokoj? Jakou?

Proč Pavel klade důraz na to, že Bůh je Bohem lásky a pokoje?

Co můžeme a máme dělat, pokud ve sboru začne někdo šířit nepokoj?

Proč si máme hlídat pokoj, který jako jednotlivci i jako sbor nalézáme u našeho Stvořitele?

Proč měli věřící v Korintu problém uvěřit, že je Bůh miluje?

Pomáhá nám víra v milujícího Boha nalézat pokoj pro naše nitro? Jak?

K čemu je dobré věřit, že nás stejně miluje Otec, Syn i Duch svatý?

O co se okrádáme, pokud zpochybňujeme „Boží trojici“?

Osobní studium

Ve starověkém pohanském světě lidé nevěřili, že by bohové mohli milovat lidi. Jejich bohové byli zlomyslné a prchlivé bytosti, které si lidé museli udobřovat. Koncepce Boha lásky, jakou nám představuje Bible, byla něčím zcela novým. I když to mohlo být v jeho době vnímáno jako šokující, Pavel charakterizuje našeho Boha jako „Boha lásky a pokoje“ (2K 13,11).

Jakou naději přináší úvodní text (2K 13,11)? Co můžeš udělat pro to, abys pravdy obsažené v tomto textu mohl skutečně prožívat?

Výraz „Bůh lásky a pokoje“ můžeme chápat dvěma způsoby. Na jedné straně mluví o Bohu jako o jediném zdroji lásky a pokoje. Na druhé straně zdůrazňuje, že láska a pokoj jsou vlastnostmi Boží povahy. Není však nutné si mezi těmito výklady vybírat. Jelikož láska a pokoj jsou pevnou součástí Boží bytosti, Bůh nás jimi přirozeně obdarovává.

Na jiných místech Pavel mluví o Bohu jako o „Bohu trpělivosti a povzbuzení“ (Ř 15,5), „Bohu naděje“ (Ř 15,13), „Bohu pokoje“ (Ř 15,33; 16,20; 1K 14,33; Fp 4,9), „Otcí milosrdenství“ (2K 1,3) a „Bohu veškeré útěchy“ (2K 1,3). Bůh je zdrojem všech těchto darů a ve své nekonečné lásce nám je štědře dává.

I když se spojení „Bůh pokoje“ v Bibli vyskytuje poměrně často, vyjádření „Bůh lásky“ nacházíme jen ve 2K 13,11, a proto si zaslouží naši hlubší reflexi.

Mnozí vykladači Bible zdůrazňují, že Pavlova zmínka o Bohu lásky těsně před závěrečným trojičním požehnáním (2K 13,13) naznačuje, že o Bohu uvažuje jako o třech osobách. „Přestože zde používá slovo „Bůh“ jako označení jedné ze tří osob, jeho chápání Ježíše a Ducha na jiných místech jeho dopisů [...] nás vede k tomu, abychom celé toto vyjádření chápali jako

popis jednoho Boha, kterého prvotní církev začala vnímat v trojjediné podobě. Teprve o více než sto let později začali teologové používat slovo „Trojice“ jako zkratku pro vyjádření toho, co Pavel formuluje vlastně už zde.“ (WRIGHT, Tom. *Paul pro Everyone: 2 Corinthians*. London: Society pro Promoting Christian Knowledge, 2004, str. 148)

Věříme v jednoho Boha, v jednotu tří Osob, které od věčnosti setrvávají ve vzájemném vztahu lásky. Tento trojjediný Bůh nás miluje a povolává nás, abychom se milovali navzájem takovým způsobem, který je odrazem lásky panující mezi Otcem, Synem a Duchem svatým.

Aplikace

Jak vědomí, že Bůh je zdrojem lásky a pokoje, ovlivňuje tvůj přístup k lidem, s nimiž to není jednoduché? Jak může naše církevní společenství lépe odrážet vztah lásky, který panuje v Boží Trojici?

Středa 23. září

Společenství Ducha svatého

Ale jak je psáno: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“ ¹⁰Nám však to Bůh zjevil skrze Ducha; Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží. ¹¹Neboť kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch? Právě tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží. (1K 2,9–11)

Duch je tím Pánem, kde je Duch Páně, tam je svoboda. (2K 3,17)

Jakou roli hraje Duch svatý ve tvém osobním vztahu s Bohem?

Cítíš vliv Ducha svatého ve tvém každodenním životě? Jak se to projevuje?

Jakou roli hraje Duch svatý v našem sborovém společenství?

Proč bychom měli prosit o přítomnost Ducha svatého na každé akci, které se účastníme?

Co se změní, pokud odmítneme víru v „osobního Ducha svatého“? Proč odmítáš věřit tomu, že Duch svatý je jen nějaká neosobní síla?

Co vše podle apoštola Pavla dělá v církvi Duch svatý?

Osobní studium

Ježíšova milost nejen zjevuje Boží lásku k nám, ale jako přímý důsledek této lásky nám přináší také společenství Ducha svatého. Toto společenství má svůj původ v Boží lásce, protože bez ní by žádné skutečné společenství nemohlo existovat. Pavel to vyjadřuje takto: „*Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slitování: dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení*“ (Fp 2,1.2).

Někteří lidé jsou přesvědčeni, že Duch svatý je jen neosobní síla či vliv. Takové tvrzení neobstojí. Proč by Pavel ve trojičném požehnání uváděl dvě osoby – Otce a Syna – hned vedle obyčejné „síly“? Nedávalo by to smysl. Stejně jako jsou Otec a Syn představeni v kontextu vzájemného osobního vztahu (2K 1,3; 2K 11,31), způsob, jakým Duch svatý komunikuje a buduje vztahy s lidmi, nás vede k závěru, že i on je osobou (Ř 8,15.16; viz také J 14,16; 15,26).

Slovní spojení „*společenství Ducha*“ (Fp 2,1) má dvě roviny významu. Může jít o naše vzájemné společenství, jehož dárce a původcem je Duch svatý, nebo o náš přímý, osobní vztah se samotným Duchem. Mnozí znalci Bible se shodují, že tyto dva významy se nevylučují – naše vzájemné bratrské a sesterské společenství je totiž přímým výsledkem společenství s Duchem svatým.

Přečti si 1K 2,10.11; 3,16; 12,11 a 2K 3,6.17. Co všechno se z těchto pasáží dozvídáme o Pavlově učení o Duchu svatém?

1K 2,3.16: Vždyť „kdo poznal mysl Páně a kdo ho bude poučovat“? My však mysl Kristovu máme.

1K 12,11: *To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce.*

2K 3,6: *... který nás učinil způsobilými sloužit nové smlouvě, jež není založena na liteře, nýbrž na Duchu. Litera zabíjí, ale Duch dává život.*

Pavel věnuje působení Ducha svatého velkou pozornost. Ve svých dopisech Korintským ho zmiňuje více než čtyřicetkrát. Duch svatý se stará o budování církve (1K 14,12), uschopňuje věřící pro misii (1K 2,4.5), odhaluje nám Boží hlubiny (1K 2,10.11) a vyučuje nás o nich (1K 2,13). Přebývá v nás (1K 3,16; 6,19) a spolupracuje s Kristem na našem ospravedlnění (1K 6,11). Uděluje církvi duchovní dary (1K 12–14), zapečetuje nás pro den spasení (2K 1,22), vpisuje Boží zákon do našich srdcí (2K 3,3), jako dar nám dává nový život v Kristu (2K 3,6) a vysvobozuje nás z moci hříchu (2K 3,17). Bez Ducha svatého není možný skutečný křesťanský život.

Aplikace

Proč je důležité chápat Ducha svatého jako skutečného Boha, abychom mohli plně prožít Boží lásku k nám?

Čtvrtek 24. září

Náš trojjediný Bůh

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. ⁴Stále za vás Bohu děkuji pro milost Boží, která vám byla dána v Kristu Ježíši. [...] ⁹Věrný je Bůh, který vás povolal do společenství se svým Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem. (1K 1,3.4.9)

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. (2K 13,13)

V čem spočívá jedinečnost „trojjediného Boha“?

Někteří lidé odmítají „Trojici“ a odvolávají se na SZ, kde je napsáno, že Bůh je jen jeden. Jak bys reagoval na tento argument?

Proč je zpochybnění „Trojice“ nebezpečné i v ohledu na Ježíšovo Božství?

Jak ty sám rozumíš tomu, že Bůh je jen jeden a přitom jsou tři?

„Trojjediný Bůh“ pro nás zůstává tajemným. Tají nám Bůh něco? Proč?

Pavel píše, že tři největší vesmírné autority s námi budou i v budoucnosti. Co to pro tebe znamená? Proč?

Osobní studium

Při čtení verše 2K 13,13 bychom mohli nabýt dojmu, že milost vyvěrá výhradně z Krista, láska jen z Otce a společenství pouze z Ducha svatého. Skutečnost je však úplně jiná.

Přečti si 1K 1,3.4.9; 2K 1,2.12; Ř 8,35; 15,30; Ga 2,20 a Ef 3,19. Co říkají tyto pasáže o milosti, lásce a společenství v souvislosti s Boží Trojicí?

2K 1,2.12: *Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. ... ¹²Toto je naše chloubka: Naše svědomí nám dosvědčuje, že jsme v tomto světě a zvláště vůči vám žili ve svatosti a ryzosti před Bohem a nespolehali na světskou moudrost, nýbrž na milost Boží.*

Ř 8,35: *Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč?*

Ř 15,30: *Prosím vás, bratři, pro našeho Pána Ježíše Krista a pro lásku, která je z Ducha, pomáhejte mi v boji svými přímlovami u Boha...*

Ga 2,20: *...nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.*

Ef 3,19: *... poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vši plností Boží.*

Otec, Syn a Duch svatý pracují společně pro naše spasení. Milost, láska a společenství nepocházejí jen od jedné osoby, ale jsou darem všech tří – Otce, Syna a Ducha svatého. Každý z nich má však v dějinách spásy specifickou roli. Pavel si to uvědomuje a toto učení zdůrazňuje ve svých dopisech. Příkladem je text Ga 4,4–6, kde s obdivuhodnou stručností popisuje plán spasení a zapojení všech tří osob Božství. Bůh Otec poslal Ježíše, což naznačuje, že Otec je Zdroj tohoto plánu (Ga 4,4). Syn se narodil z ženy

(Ga 4,4), což je připomínka jeho vtělení a poukazuje na naplnění dávného zaslíbení (Gn 3,15). Syn nás vykoupil a obnovil náš vztah s Otcem, jehož charakter se satan snažil v našich očích očernit (Gn 3,5). Duch svatý potvrzuje a zpečetuje naši identitu jako Božích dětí (Ga 4,6).

V Pavlových listech se nachází několik dalších zmínek o Trojici. Všechny tři osoby jednají v součinnosti: uschopňují církev vykonávat misi (1K 12,4–7), vyzbrojují nás duchovní silou (Ef 3,14–19) a budují mezi věřícími hlubokou jednotu, která je odrazem dokonalé jednoty panující v samotném Božství (Ef 4,4–6). Pavel zdůrazňuje, že Bůh je nejen trojjediný ve své podstatě, ale že Otec, Syn a Duch svatý společně pracují na naší záchraně (Ef 1,3.13.14). V dopise Efezským dokonce uvádí, že každý věřící má být prostoupen celou plností Otce (Ef 3,19), Syna (Ef 4,13) i Ducha svatého (Ef 5,19).

Když Pavel uzavíral korespondenci s Korintskými (2K 13,13), volí ten nejvznešenější možný závěr – ujištění, že tři nejvyšší autority vesmíru, „nebeské trio“ (Ev 615; Evg 341), budou s námi nyní i v budoucnosti.

Aplikace

Jak by mělo naše vzájemné společenství v církvi zrcadlit nádherný vztah lásky, který existuje v trojjediném Bohu?

Pátek 25. září

Podněty k zamyšlení

Přečtěte si 73. kapitolu „Nebojte se!“ z knihy *Touha věků* (DA 662–680; TV 424–436).

„Jen milost Ježíše Krista může proměnit kamenné srdce v srdce z masa a oživit je pro Boha. [...] Člověk nemá moc ospravedlnit svou duši ani posvětit své srdce. Duchovní nemoc nelze uzdravit jinak než mocí velkého Lékaře. Nejvyšší dar nebe – jednorozený Syn Otce, plný milosti a pravdy – je jediný, kdo může vykoupit ztracené.“ (ST, 2. května 1892)

„Bůh je láska‘ (1J 4,8). Jeho přirozeností, jeho zákonem je láska. Vždy tomu tak bylo a vždy tomu tak bude. Každý projev stvořitelské moci je výrazem nekonečné lásky. I dějiny velkého sporu mezi dobrem a zlem jsou od první chvíle, kdy vznikl v nebi, důkazem Boží neměnné lásky.“ (PP 33; NUD 9)

„Musíme si uvědomit, že Duch svatý [...] je osobou právě tak jako Bůh. [...] Kdyby neměl osobnost, nemohl by vydávat svědectví našemu duchu spolu s naším duchem, že jsme Boží děti. Musí být také božskou osobou, jinak by nemohl zkoumat tajemství, která jsou skryta v Boží mysli.“ (FLB 52)

„Jsou tři živé osoby nebeského tria; ve jméno těchto tří velkých mocností – Otce, Syna a Ducha svatého – jsou pokřtěni ti, kdo přijali Krista živou vírou.

Tyto mocnosti spolupracují s poslušnými kandidáty nebes v jejich úsilí žít nový život v Kristu.“ (Ev 615; Evg 341)

Otázky k rozhovoru

- 1. Často se v našich sborech zpívá píseň s názvem „Jak vzácná milost“. Co je vzácné na Ježíšově milosti?**
- 2. Krásný obraz Boží lásky nacházíme v podobenství o marnotratném synu. Podle čeho víme, že otec v tomto podobenství je milujícím otcem?**
- 3. Jak mohou místní sbory projevit, že „společenství Ducha“ je u nich živou realitou?**

Která myšlenka z lekcí tohoto čtvrtletí tě nejvíce zaujala? Proč?

Máš díky těmto lekcím nějaké předsevzetí? Jaké?

Jakou otázku bys položil Pavlovi, kdybys byl jeho současníkem? Proč?

Jak hodnotíš naše diskuze v tomto čtvrtletí? Zaznělo zde něco, co podle tebe stojí za připomenutí? Proč?

Západ Slunce 18⁵²